

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Judovska popačenost.

VII.

Poglejmo, kako se danes ustanovljajo trgovine.

Začenja se navadno s kreditom, saj živimo danes v dobi kredita, katerega si pridobi lahko vsakdo, kdor je le količkaj prebrisan in naviban. Prodajalnice postavljajo se na živahnih mestih, kjer je mnogo prometa. Trгоvec se založi z ogromnim blagom, katerega dobi na kredit od tvorničarja, kolikor ga le hoče; agenti mu je celo usiljujo, in kdor si naroča več blaga, več ima kredita pri tvorničarji. Za reklamo skrbi gospodar s prilipki na ogljih in z inserati po časnikih. In ako ta sredstva ne pomagajo, prodaje se blago izpod tvorniške cene celo, kajti podjetniku, ki s to konkurencijo meri na propast navadno kake druge trgovske hiše, je

dino je le do velikega prometa. Hoče privabiti občinstvo, da bi le pri njem kupovalo; hoče le doseči, da bi upropastil stare trgovske hiše, katere se ne poslužujejo takih konkurenjskih sredstev. Tako se snujó danes zvečine trgovine. In kaj je iz takih trgovin? Trгоvec razproda blago; pri tvorničarju, ki mu je kreditoval blago, ustavi plačila, napove konkurs. Obično dogaja se, da se poravnava z upniki z 20 odstotki. Ako pa ni mogoča taka poravnava, utaknejo trgovca za jedno 2 do 6 tednov v zapor. Ali kaj to njemu! Te tedne presedi hitro in se smeje, da si je na lahak način napolnil žepe, večkrat tako napolnil, da ima za vse življenje dovolj, dovolj do smrti,

Takih ljudi je pač povsod in taki ljudje veljajo potem še v društvu za poštene meščane, kateri brezskrbno pohajkuje in še navadno vsplezajo do častnih služeb.

Na tak način upropaščujo se stare trgovinske hiše; na tak način propada staro cvetoče meščanstvo, kajti liberalna doba, s katero so nas osrečili Judje, ne jemlje v zaščito poštenih trgovcev; kajti liberalna doba proglasila je svobodo konkurence in da bi to svobodo še bolj varovala, postavila je za načelo, da se morajo trgovci in obrtniki bolj izobraževati, da bi mogli bolj in uspešneje tekmovali, kakor da bi se s to frazo dalo pomagati trgovinam, katere so osnovane na podstavi poštenosti, a ne sleparstva. Liberalna doba je tako na stečaj odprla vrata konkurzom.

Najprvo je pač potreba ščititi malega rokodelca: krojača, čevljarja in mizarja.

Krojač n. pr. ne more tekmovali s konfekcionarjem, kajti krojač izdeluje sproti obleko, po naročilu, konfekcionar pa ima na prodaj gotovo obleko in jo prodaje ceneje. Ako bi torej krojači hoteli izpodbiti to konkurencijo, morali bi se združiti, kajti pojedinca ne more sam delati konkurence konfekcionarju; morali bi si torej osnovati združne prodajalnice in zaloge surovin, obrtni red pa bi se v tem oziru moral v toliko predruščiti, v kolikor to zahtevajo koristi takih združnih prodajalnic. Združnih prodajalnic treba je živo danes obrtnikom radi kupujočega občinstva.

V večjih mestih n. pr. dogaja se često, da marsikdo potrebuje obleko, katero hoče imeti koj. Kupec mora torej imeti tako prodajalnico, v katerih se lahko koj izbere, česar potrebuje. Nekdo n. pr. pride v večje mesto in hoče imeti v par urah, ali celo koj gotovo obleko. Mali obrtnik ne more mu postreči, ker nima tolike zaloge ali pa nobene. Tak kupec ide potem h konfekcionarju, kjer ima na izbor po 50 sukenj. Zato pravimo, da potrebam takih kupcev ne more zadostiti posamični obrtnik, pač pa združne prodajalnice in skupne zaloge surovin. Vsega tega nemamo, zato priporočamo našim malim obrtnikom, da mislijo na to prevažno stvar po gaslu: v združbi je moč.

Sicer pa moramo priznati, da tekmovalje s konfekcionarji ne bi bilo opasno za male obrtnike, ako bi bilo pošteno. Mojster plačuje svoje pomagale dobro, vsaj veliko boljše, nego konfekcionar. Tudi še imamo poštenih krščanskih konfekcionarjev, kateri plačujejo pomagalem bolje kakor judovski konfekcionarji, katerim je glavni namen, da ugonobe malega obrtnika.

Najprvo mislimo, da bi moralo nastati pošteno postopanje mej obrtniki samimi, kateri ne bi smeli izpodrivati drug drugega, ampak vsi z enakim in poštenim postopanjem tekmovali. Res, da je to neko idejalno pojmovanje, katero je težko uvesti v realno življenje; ali baš radi tega moral bi se ustvariti zakon, kakor ga priporočajo „Nationale Blätter“. Ta list predlaga namreč: naj se izdajo stroge zakonske določbe, katere naj bi branile poštenega trgovca pred nepoštenim in da se odtegne pravo obrtovanje tistemu trgovcu, kateri vedoma izdeluje sleparsko blago ali je prodaje, kateri s sleparskim hvalisanjem ali z drugimi sredstvi nerealne konkurence oškoduje druge obrtnike ter dela sramoto obrtu v obče ali pa oškoduje kupce.

In kdo naj bi čul o tem? Kdo drugi, nego zadruga; katere naj bi si v ta namen volile posebne odbore. Ti odbori naj bi se posvetovali v takih slučajih in obrtno oblastvo naj bi se potem ravnalo po njih predlogih. Da utegnejo zadruga

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)

II.

(Dalje.)

Vender ni bilo Fedoroviču popolnoma lahko. V njem vzbujala se je nekaka zavist . . . in blago jezil se je nase. Nenila Makarjevna prišla je v sobo. Prinesli so čaj. G. Perekatov ukazal je svojemu psu, da je skočil nekolikokrat čez palico in povedal potem, da ga je on vsega naučil, pri čemer je pes skromno migal z repom, oblizaval se in mežikal. Ko je konečno vročina odjenjala in zapihljal večeren vetrec, odpravila se je vsa obitelj Perekatovih na sprehod v brezov gozdič. Fedor Fedorovič pogledoval je neprestano Mašo, kakor bi jo hotel obvestiti, da bo izpolnil njeno naročilo. Maši bilo je ob enem dosadno, veselo in tesno. Kister je na jedenkrat ne brineč se za ničesar začel govoriti precej naudušeno o ljubezni obče, o družbi . . . a opazivši opazujoče in jasno oko Nenile Makarjevne spremenil je hipoma svoj govor.

Jarko in veličastno zardela je zarja. Pred brezovim gozdičem razprostirala se je ravna in ši-

roka loka. Maši prišlo je na misel, da se lovijo. Prišli so hišne, strežaji; g. Perekatov stal je poleg svoje soproge, Kister poleg Maše. Hišne letale so s ponižnimi in lahкими kriki; strežaj g. Perekatova osmelil se je razločiti Nenilo Makarjevno z njenim soprogom. Jedinna hišna ni se lotila gospodarja. Fedor Fedorovič ni se ločil od Maše. Vselej, kedar je prišel na svoje mesto, rekel ji je dve tri besede. Maša poslušala ga je vsa rdeča od beganja z nasmehom in si gladila z roko lase. Po večerji odšel je Kister.

Noč je bila tiha, zvezdna. Kister skinil je čepico. Bil je vznemirjen; grlo ščemelo ga je na lahno. „Da“, rekel je konečno polglasno, „ona ga ljubi; zbližal ju bodem, opravičil bom njuno zaupanje.“ Dasi še nič ni dokazovalo razmerja Maše k Lučkovu, dasi je po lastnih njenih besedah vzbujal on v njej le radovednost, ustvaril si je Kister že celo povest, predpisal si svojo dolžnost. Sklenil je, da žrtvuje svoje čustvo — tembolj, ker „razven iskrenega prijateljstva ničesar ne čutim“, mislil si je. Kister bil je v istini voljen žrtvovati sebe prijateljstvu, priznani dolžnosti. Čital je mnogo in zato zmatral se je skušenega in celo duhovitega. Sumil ni ob istini svojih sklepov on ni sumil, da je življenje neskončno raznoliko, in da se nikdar ne vrne. Po malem se je naudušil

Fedor Fedorovič. Z ljubeznijo začel je premišljevat o svojem poklici. Biti posrednik mej ljubečo, boječo devojko in človekom, kateri je morda le radi tega čmeren, ker ni nikoli v življenji ljubil in ljubljen bil, zbližati ja, pojašnjevati njiju svoja čustva in potem umakniti se nikomur ne davši opaziti veličine svoje žrtve, — kako krasna stvar! Dasi je bila hladna noč, gorelo je lice mladega sanjarja . . .

Drugi dan odpravil se je rano zjutraj k Lučkovu.

Avdėj Ivanovič ležal je po navadi na divanu in kadil pipo. Kister ga je pozdravil.

— Včeraj bil sem pri Perekatovih, rekel je z nekim naudušenjem.

— A! opomnil je ravnodušno Lučkov in zazeval.

— Da. Krasni ljudje so.

— Res?

— Govorili smo o tebi.

— Čast mi je; s kom pa?

— S starcema . . . in s hčerjo.

— A! z ono . . . debelo?

— Krasna devojka je, Lučkov.

— No, da, vse so krasne.

— Ne, Lučkov, ti je ne poznaš. Nisem še videl tako umne, dobre in čuteče devojke.

pravo pogoditi, o tem ni dvojbe, saj smo se že uverili do zdaj, da znajo državljani kot porotniki spoštovati pravo. In državljanom treba je dati pravico, da sami pazijo na to, da se goljufija in sleparstvo zapreči.

— st. —

Poročilo ob enketi za upeljavo delavskih zbornic na Dunaji.

(Dalje.)

Po državnega zbora predsestvu prejeli so vsi veščaki načrt omenjene postave, da se o nji pouče in pa sester vprašanj, na katere jim bode odgovarjati.

Ta vprašanja so:

1. Je li po zakonskem načrtu nameravana institucija prava in zaželjena oblika za zastopanje gospodarskih in političnih interesov delavskega stanu?
2. Je li nameravana jednostavnost, s številom in okolišem obstoječih kupčijskih in obrtniških zbornic priporočati?
3. Je li utemeljenje aktivne volilne pravice na podlagi članstva pri bolnišni blagajnici pravo?
4. Kako bi bilo mogoče sestaviti skupine po poklicih?
5. Ali se more priporočati za volitev listni skrutenij?
6. Je li kompetenca delavskih zbornic pravilno odmerjena; ali se morejo odobravati določbe glede poklica izvršiteljev?

Ko sem si odgovore na gornja vprašanja po svojih nazorih določil, dobil sem v roke še neko brošuro izdano po dr. Viktorji Adlerji uredniku organa socijalno-demokratske stranke od leta 1886., katera razpravlja isto vprašanje; in tako seznanil sem se z nazori te stranke do dobrega.

Na Dunaji pa je poleg socijalno-demokratske stranke tudi stranka delavcev, ki se imenuje „krščansko-socijalna stranka“.

Od poslednje stranke dobil sem jaz, in kakor sem na Dunaji videl, tudi drugi vnani veščaki vabila, da se pred zborovanjem snidemo na skupni pogovor.

Meni je vabilo dobro došlo, kajti bilo mi je na tem, čuti tudi nasprotni glas, — in socijalnim demokratom pod vodstvom žida dr. Adlerja bodi povedano, — prav nič se ne sramujem, da sem zašel v družbo krščansko-socijalnih delavcev pod vodstvom duhovnika Eichhorna!

Sešli smo se torej v neki restavraciji, veščaki omenjene stranke z Dunaja, Poljaki, Čehi, jaz, — in pa neki mladi delavec iz mesta Steyer imenom Frimmel. Poslednji mož, o katerem mi bode še govoriti, igral je pri našem zboru ulogo izdajalca.

Gosp. Eichhorn in pa načelnik pomočnikov zadruga strojarjev na Dunaji, g. Roth, razdelila sta nam majhno brošurico, v kateri se izraža mnenje in odgovarja na stavljena vprašanja s stališča krščansko-socijalne stranke.

Jaz sem brošurico v naglici pregledal ter takoj omenil, da najbrže ne pojde, da bi se popolnoma strinjali. Nekatere ideje mi pač ugajajo; a

ne vse! Poljaki in Čehi so rekli, da imajo o vseh vprašanjih že imperativni mandat, da jim torej ne bode mogoče v brušuri omenjenih nazorov uvažati, ko bi se z njihovimi lastnimi ne strinjali, in ostavili so družbo, ker so imeli še drugega posla nekoliko prej.

Omenjeni Frimmel razgovarjal se je z gosp. Eichhornom nadalje in ker je stokal, da stanuje daleč iz mesta, dal je g. Eichhorn Rothu jeden goldinar, da mu preskrbi fijakarja. Razgovor vršil se je pri mizi v prosti mejsobni zabavi, ne da bi nas bil kdo le neposredno silil, kaj in kako imamo od govarjati. Sploh so pa bile predmet razgovoru tudi druge stvari, ki se neso dotikale našega poklica; in s tem razšli smo se brez najmanjše zarote.

Iz te postranske okoliščine, katero sem natančneje, nego je pravo za pravo vredna, zabeležil, sklepam je lahko na zlobnost in perfidnost Dunajskega židovskega časnikarstva, ki je to malenkost, kakor ste gotovo brali, toliko na široko razpravljal in pa g. Eichhorna in njegov „katehizem“ na tako surov način napadalo.

Da mi ne bode treba te zadeve pozneje še jedenkrat omenjati, naj povem, da je pri drugi seji ekspertize poslanec dr. Pernerstorfer vso stvarspravil pred sejo, zahtevajoč, da se to nezasišano početje krščansko-socijalne stranke in g. Eichhorna zabeleži v zapisnik, ker je poslednji nekda tudi dva člana odbora na tem shodu razžalil. Unela se je zaradi tega jako neprijetna debata mej Pernerstorferjem, Wrabtzem in Luegerjem. Poslednji je rekel, da se vendar ne more prištevati hudodelstvu, če se krščanski delavci isto tako snidejo, kakor socijalno-demokratski. Jaz sem prosil za besedo ter v svojem in v navzočih imenu stvar pojasnil, trdeč, da na naše mišljenje nikakor ni uplivalo itd.

Ker se nam je pa čudno zdelo, odkod je dr. Pernerstorfer vse to izvedel, ker smo bili sami mej saboj, predstavil se je že omenjeni Frimmel ter izpovedal, da je on slišal razžaljujoče besede, katere je neki govoril g. Eichhorn, — in tako spoznali smo, kacega tička smo imeli mej saboj. — Privoščimo ga socijalnim demokratom!

Ta Frimmel, kateri je, da resnico govorim, o stvari najmenj razumel, kojega govori neso bili drugega, nego premiljevanje časnikarskih fraz, — ki je z Dunaja, ne vem zakaj, — iztiran; postal je vsled te izdaje prvi ljubljenec židov, in gotovo ste opažali, kako ljubezljivo in temeljito so se židovski časniki pečali s to osobo.

Neizrečeno sovraštvo židovstva in njegovih privržencev do vsega, kar „po krstu diši“ označuje nam opisani dogodek, in čuditi se moramo vstrajnosti krščansko-socijalne stranke na Dunaji, ki navzlic tolikim zlobnostim, s katerimi se preganja, ne izgubi poguma!

(Dalje prih.)

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 2. marca.

Kakor sem že poročal, govoril je po poslanci Plenerji finančni minister vitez Dunajevski. Odgovarjal je seveda raznim opazkam in napadom po-

slancev. Pojašnjeval hišnino, žganjino, govoril o davku za sladkor itd. Pri proračunu tabačnem pravi, da ni zaradi tega podražil tudi boljših tabakov in smodk, ker bi morala biti cena relativno jako visoka in bi se potem pač malo skupilo. Vlada je sicer sama vedela, da se bode tobaka in smodk manj prodalo, ako to podraži, a v kratkem kadilo se bode zopet toliko, ko prej. Kar se tiče tožb posameznih poslancev, da so razmere gospodarske prežalostne, pravi minister, da to ni po vsem res. V Avstriji niso te okoliščine še tako tožne. V dokaz svoji trditvi navaja minister, da se je uložilo v avstrijske hranilnice leta 1882 826 milijonov gld., 1883. 868 mil., 1884. 925 mil. itd., a leta 1887. 1,091 mil. gld. V poštno hranilnico uložilo se je leta 1888. 15 milijonov gld.; a leta 1883. le 4 mil. Vse to dokazuje, da more zlasti srednji stan kaj prihraniti. Isto tako se je pomnožil promet po železnicah od 176 mil. leta 1880. na 188 mil. leta 1888., kar tudi dokazuje, da obrt, trgovina in gospodarstvo ne propada tako silno. Državni dolg, pravi minister, privedi so razni neizogibni dogodki, kakor v drugih državah.

Minister pravi, da ne more vlada privoliti predloga, po katerem naj se pristojbine le zmanjšajo, temveč treba je, da se z davki dopolni. (Posl. dr. Steinwender: Davek borzni!) — Prosim, odgovori minister, postava je prirejena, naj se vrstijo v dnevni red, kar ne morem jaz prouzročiti. Potem odgovarja očitanjem zaradi davčnega sistema. Kar se tiče davčnega postavka, imamo tu pri hišnini 26 $\frac{2}{3}$ %, davku zemljiškem 22 $\frac{7}{10}$ % in pri dohodnini v 1. in 3. razredu 10%.

Potem je treba računati seveda še razne druge dodatke. Minister prizna, da so davki res veliki in nas tolaži z dobro voljo, ki jo ima. Da se ne more vsega doseči, kar želijo gg. poslanci za svoje pokrajine, je umevno. Z lepimi besedami in obljubami tolažil je poslance, kateri naj pač isto storijo s svojimi volilci.

Poslanec dr. Pscheiden, ki govori za ministrom, priporoča svečenje in pokoj nedeljski in to tudi dopoldne mej našimi. Poleg cerkev katoliških odprte so beznice židovske z raznim blagom in tudi z žganjem, kder se ljudstvo uničuje moralno in fizično. Potem zahteva prerejenje šolstva v smislu kristjansko-katoliškem. Ker govornik zna, da more le v sedanjosti večini kaj doseči, ostane pri nji in glasuje ž njo. (Dobro! na desni.)

Potem se je vsprejel konec debate. Prečitajo se že upisani govorniki, ki naj izvolijo govorniko generalne. Zvolili so potem na desni poslanca Hausnerja in nasprotni Herbsta.

V današnji seji govoril je najprvo Herbst. Poznamo ga kot izvanrednega govornika, moža duhovitega in učenega. Govoril je dolgo in izvrstno, a vendar ne tako, kakor druga leta. Razpravlja proračun državnih in se čudi poročevalcu, ki trdi, da nam letos ni bilo treba uporabiti zaupa državnega, ko smo si vendar lansko leto izposodili 21 mil. gld. On misli, da dobimo pač letos še deficit v istem znesku, ali še večji, kakor v proračunu navedeni prebitok. Govornik trdi, da se je urinila računsko

Lučkov zapel je skozi nos: „Li nisi v Lamberškem ti časniku bral. Kak lansko je leto Minih zmagoval...“

— Rečem ti...

— Ti si vanjo zaljubljen, Fedja, opomnil je posmehljivo Lučkov.

— Gotovo ne. Niti mislil nesem.

— Fedja, ti si vanjo zaljubljen!

— Kaka neumnost! Saj še mogoče...

— Ti si vanjo zaljubljen, dragi prijatelj moj, zapel je zategnjeno Avdž Ivanovič.

— Eh, Avdž, ali se ne sramuješ! rekel je z dosado Kister.

Vsakemu drugemu zapel bi bil Lučkov še huje nego prej, Kisterja ni dražil. No, no, sprechen sie deutsch, Ivan Andrejič, zamrmral je poluglasno: „ne jezi se!“

— Poslušaj, Avdž, začel je Kister ognjevito in sedel poleg njega. Ti veš, da te ljubim. (Lučkovu skrivil se je obraz.) Nekaj pa mi na tebi ne ugaja, priznavam... in to je, da se nečeš z nikomer spoznati vedno doma sediš in se vsakemu bližanju z dobrimi ljudmi ogibaš. Vedi, da se konečno nahajajo dobri ljudje, no recimo, da si bil v življenji osleparjen, da si postal čmeren, kaj to; ne obešaj se vsakemu na vrat, a čemu bi vse zametaval? Menda boš tudi mene, žalibog tako odgnal.

Lučkov je hladnokrvno kadil.

— Radi tega te tudi nihče ne pozna... razven mene; kak drug, oprosti, misli Bog ve kaj o tebi... Avdž, pristavil je Kister po kratkem molku: — Ali ti ne veruješ v dobrotnike, Avdž?

— Čemu ne bi veroval... verujem... zamrmral je Lučkov.

Kister mu je stisnil s čustvom roko.

— Jaz hočem, nadaljeval je z ginjenim glasom: — tebe pomiriti z življenjem. Pri meni se boš razveselil, razčel... res razčel. Kako bom jaz potem vesel. Samo to mi dovoli, da jaz včasih razpolagam s taboj, s tvojim čarom. Danes imamo, kaj ponedeljek... jutri je torek... v sredo, da, v sredo pojdeva k Perekatovim. Tako te bodo veselili in radostno prebila bodeva čas... čas... Zdaj pa mi daj pipo!

Avdž Ivanovič ležal je mirno na divanu in zrl v strop. Kister je prižgal pipo, stopil k oknu in začel ropotati s prsti po steklih.

— Torej so o meni govorili? vprašal je hipoma Avdž.

— Govorili, rekel je značiteljno Kister.

— Kaj pa so govorili?

— No, govorili so. Jako se žele seznaniti s taboj.

— Kdo pa?

— Lej, kako si radoveden!

Avdž poklical je slugo in mu ukazal osedlati konja.

— Kam greš?

— V jahalnico.

— No, zdrav! Greva torek k Perekatovim, ali ne?

— Greva, za moj del, rekel je Lučkov leno in se stegnil.

— Mladeneč! vskliknil je Kister, šel na ulico zamislil se in globoko vzdihnil.

IV.

Maša šla je k dverim sobe za goste, ko so javili prihod gg. Kisterja in Lučkova. Takoj vrnila se je v svojo sobo in stopila pred zrkalo... Srce ji je silno bilo. Dekletce prišlo jo je poklicati v sobo za goste. Maša izpila je nekoliko vode, obstala dvakrat na stopnicah in konečna šla doli. Gosp. Perekatova ni bilo doma. Nenila Makarjevna sedela je na divanu, Lučkov na stolu, v uniformi s čepico na kolenih, Kister poleg njega. Oba priklonila sta se, ko je ustopila Maša — Kister z navadnim prijateljskim nasmehom, Lučkov veličastno in napeto. Ona priklonila se jima je v zadregi in stopila k materi. Prvih deset minut prošlo je srečno. Maša oddahnula se je in začela po malem razgovor z Lučkovim. On odgovarjal je na vprašanje gospo-

pomota za 250.000 gld in tako odstranil primanjkljaj. Potem kritikuje posamezne številke in dokazuje svojo trditev. Najslabše je, pravi, kar se tiče proračuna poštnega. Tu se vsako leto preveč preračunja i tako tudi letos. Uračunilo se je več, kakor bode res došlo, ter se tako olepšal proračun, nikakor pak odstranil primanjkljaj. Govornik se poprime potem večine. Pravi ji, da ima ona 4 programe, ki so si v popolnem nasprotju; vladar nima nobenega programa. Vlada dela tako, kakor želi, zahteva večina zbornična. Dokaz mu je minister naučni. Ta je razpustil z znanim odlokom več šol srednjih — govornik je proti temu odloku — no minister je potem vsled zahtev poslancev slovanskih več teh šol zopet uredil

Nemškim šolam ni tako dobrovoljen.

Potem se loti govornik vprašanja šolskega, govoreč proti šoli konfesionalni.

Na vrsti je generalni govornik večine, poslanec Hausner. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. marca.

Obrtni odsek **državnega zbora** je sklenil nekoliko premeniti zakon o bolniških blagajnicah. Mej drugim je sklenil, da ne bode treba zavarovati vajencev pri bolniških blagajnah, povsod ondu, kjer obrtne zadrage skrbe za obolele učence.

V **ogerski** zbornici poslancev je trdil naučni minister, da je moč vojske in varnost države več vredna nego narodna kultura. Skliceval se je na Anglijo, ki bode tudi bolj začela gledati na vojsko. Mi ne rečemo, da nema učni minister v marsikakem oziru prav, toda reči moramo, da bi bili prej pričakovali podobne besede iz ust honvedskega ministra nego iz ust ministra nauka in bogočastja. — Duhovi so v Budimpešti še vedno razburjeni. Predvčeraj so dijaki zopet nekaterim vladnim pristajšem napravili mačjo godbo.

Vnanje države.

Srbska liberalna stranka hoče preustrojiti svoj program. Osnovala bode osrednje strankino vodstvo v Belemgradu. Pri sestavljenju novega programa se bode posebno ozirala na gospodarsko in finančno stanje dežele. Pred vsem si bode v svoj program vsprejela konverzija državnih dolgov. To je pač jako dobra namera, a je vprašanje, če se bode dala izvršiti. Srbska država ima v finančnem svetu premalo zaupanja, da bi mogla lahko dognati tako nalogo.

Kakor je znano, je bil Sofiji nastal nek prepir zaradi **bolgarske** zastave. Sedaj je ministerski svet to zadevo rešil tako, da je vsprejel načrt nove ustavne zastave. Ta zastava bode ob krajih črna in rumeno obrobljena, v sredi pa bolgarski lev na ru-dečem polji.

Rusija vzame zopet 700 milijonov rubljev na posodo. Car je baje že podpisal dotični ukaz. Dobila jih bode najbrž v Parizu. Pa tudi nemški bankirji bi jej sedaj radi posodili, če bi le posojilo vzeti hotela.

Novo ministerstvo v **Italiji** sestavi bode zopet Crispi. Ne ve se pa še, katere sedanjih ministrov bode obdržal, katere bode pa nadomestil z novimi. Toliko je gotovo, da bode finančni minister nov, najbrž pa tudi vojni minister in minister javnih del. Ker je Crispi še precej priljubljen v Italiji,

dinje kratko, a ne mirno; bal se je kakor vsi samoljubni ljudje. Nenila Makarjevna predložila je gostoma, da se gredo sprehajati na vrt, sama pa je šla samo na pomol. Zdelo se jej ni potrebno ne spuščati očij s hčere in šepati povsod za njo s košarico za ročna dela v rokah, kakor mnoge stepne matere. Sprehod trajal je precej dolgo. Maša govorila je večinoma s Kisterjem, a pogledati ni smela niti njega niti Lučkova. Avdž Ivanovič ni začenjal pogovora z njo, v glasu Kisterja opazal se je nemir. On se je nekako mnogo smejal in govoril... Prišli so do rečice. Poldrug seženj od brega rastla je vodna lilija in istinito počivala na gladki vodni površini nastlani s širokim in okroglim listjem.

— Kako lep cvet! opomnila je Maša.

Ni še izgovorila, ko je uže Lučkov potegnil sabljo, prijel se z jedno roko za tanke vejice rakite in nagnivši se z vsem telesom nad vodo odsekal glavico cvetke. „Tu je globoko, varujte se!“ vskriknila je preplašeno Maša. Lučkov potegnil je s koncem sablje cvet k bregu, prav k njenim nogam. Sklonila se je, pobrala cvetico in z nežnim, radostnim začudenjem pogledala Avdžja. „Bravo!“ zakričal je Kister. — „In jaz ne znam plavati...“ rekel je kratko Lučkov. Ta opomnja ni ugajala Maši. „Čemu je to rekel?“ mislila je. (Dalje prih.)

utegne on še večkrat biti ministerski predsednik kakor je bil pokojni Depretis, ki je bil sestavil celo vrsto ministerstev. Vnanjo politiko svojo bode pa vsekako moral premeniti, ker je ne odobrava narod.

Sedanja vlada **francoska** bi vsekako rada zatrla ligo patrijotov. Uzrok temu pa ni le nabinranje za žrtve pri Sagalu, temveč čisto drugi. Vlada bi rada uničila Boulangerja, ki ima najboljšo oporo v ligi patrijotov. Znano je, da je Tirard, ko je bil poprej na krmilu bil dal Boulangerja v pokoj, a sedaj bi ga pa rad popolnoma uničil. Vlada neče več dopustiti zborovanj lige patrijotov, a razpustiti pa tega društva ne more, ker se ni zakonito priznalo. Nobena vlada ni potrdila pravil tega društva, a so je dosedaj vse trpele, ker so vedele, da ga ni lahko uničiti.

Zatrjuje se, da vse težave, ki jih ima Nemčija na **samojskih** otocih, izvirajo d tod, ker je bila priznala Tamozeza za kralja, kateri ni iz stare kraljeve rodovine. Sicer pa na teh otokih že dolgo ni pravega reda. Glavarji nasprotujejo drug drugemu. Kralju Malintomu nasprotovala je Jajmуска stranka na čelu jej Tamazeze. Leta 1887. je bil poslednji proglašen za kralja a sedaj mu nasprotuje Mataafa. Nasprotovanja mej Nemčijo, Ameriko in Anglijo so pa mnogo pripomogla, da je še večja zmešnjava v teh krajih. Vsaka država podpira kako drugo stranko.

Domače stvari.

— (Presvetlicešar) podaril je za zgradbo šolskega poslopja v Selcih 250 gld., požarni brambi v Veržej pri Ljutomeru 80 gld., požarni brambi v Cirkovcih nad Ptujem 60 gld.

— (Prof. dr. Jagić) na Dunaji dobil je naslov dvornega svetnika.

— (Občina Draga) imenovala je jednoglasno pri občinski seji dne 19. svečana mnogo spoštovanega gospoda Josipa Gorupa, veleposestnika na Reki in v Trstu, svojim častnim občanom.

— (Umrli) je preteklo soboto v Arku na Tirolskem g. Alojzij Cantoni, okrajni sodnik v Brežicah.

— (Za „Sokolovo maskarado“) so se včeraj začele prodajati lično izdelane ustopnice. Sodeč po mnogostranskem zanimanju, mislimo, da bode tudi jutrnja Sokolova maskarada sijajna kakor druga leta.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) priredil je preteklo soboto svoj prvi ples, katerega sme s posebnim zadoštenjem zabeležiti v svojo kroniko. Biciklistski ples bil je mej letošnjimi predpustnimi veselicami najlepši, kakor gledé števila, tako tudi gledé elegancije. Prvo četvorko plesalo je 60 parov, četvorko ob 4. uri zjutraj pa še 24 parov. Dvorana bila je jako ukusno okrašena, arangement pa vseskozi fin. Navzlic letošnjim neugodnim razmeram je tudi gmotni uspeh jako povoljen in je lepa vsota preostala za mestne siromake. Na tem uspehu pa gre zahvala in priznanje vrlemu odboru, ki je z izredno neumornostjo vabil od hiše do hiše in tako dejanski pokazal, koliko se more doseči s primerno agitacijo. Posebna zahvala pa tudi našim krasoticam, ki so s prodajanjem svežih šopkov stržile lep znesek in mej najživahnejšo zabavo delale za blagodejni namen.

— (Včerajšnja „Slavčeva maskarada“) napolnila je vse prostore čitalniške restavracije. Mask je bilo mnogo in jako lepih, harlekini pa so bili izredno gibčni in polni burk. Plesalo se je jako pridno in ustrajno in veselica završila se je v splošnej zadovoljnosti.

— (200 leten kvartet). Četvorica veteranov slovenskega petja. gg. Drenik, Eržen, Kočelj, in Šulc, ki štejejo vkupe ravno 200 let, praznovali so 1. dne t. m. v gostilnici „Pri Sokolu“ v Ljubljani dvestoletnico. Peli so same stare slovenske pesmi in oživljali spomine na mladostno dobo, ko je slovensko petje bilo še jako redko in je bil slovenski četverospjev že poseben užitek.

— („Kmetovalca“) izšla je 4. številka. Vsebina: Belo ali črno vino. — Državni melioracijski zaklad. — Zoper drisko telet. — Laackejeva nova travniška brana iz kovanega železa. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Poleg te poučne tvarine ima prav vrlo uredovani „Kmetovalec“ še ilustrovano prilogo „Vrtnar“ in potrjena pravila c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko, torej nenavadno veliko gradiva.

— (Kmetijsko ministerstvo) je od gospoda J. Malenška v Tacnji pod Šmarno goro kupilo njegovega Lipičanskega žrebca za 800 gold. Žrebec bode pridodeljen za letos postaji na Igu.

— (V Žiréh) bile so pretekli četrtek občinske volitve. Županom izvoljen je g. Jakob Kavčič, posestnik v Žiréh; občinskimi svetniki pa: Gregor Naglič iz Žirov, Urban Jež iz Dobračeve in Janez Bogataj iz Ledinice.

— (V Bakru) zaprli so nekega profesorja tamošnje mornarske šole, ker je menico v znesku 10.000 gld. ponaredil na ime bana brvatskega. Govori se, da je ponaredil še več menic.

— (V sestavku „Ob orientalskih študijah“) se ima glasiti nam. Chêšâ — bhâšâ; nam. Hanabden — Hanxbden; nam. Hilspadeça — Hitopadeça; nam. Beiske — Reiske in namesto Bopha — Boppa. Druge malenkosti si čitatelj sam lahko popravi.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca februarja 2176 strank 578.297 gld., 1730 strankam izplačalo se je 509 666 gld. 40 kr.

— (Prepovedani so) zaradi osepnice vsi semnji v političnem okraji Krškem.

— (Vabilo.) Celjsko učiteljsko društvo imelo bode dne 7. marca t. l. ob 11. uri dopoldne v okoliški šoli v Celji svoje mesečno zborovanje z dnevnim redom, določenim za zborovanje 7. dne februarja t. l. (Glej „Pop.“ št 2, str. 35, in „Sl. Nar.“ št. 28.) K obilni udeležbi vabi odbor.

— (V Zagorji) našli so 28. m. m. 56 letnega posestnika oziroma preužitkarja Franceta Juvana obešenega. Vse kaže, da se je sam umoril, ker je zadnji čas večkrat govoril, da se bode končal. S svojo ženo živel je v vednem prepiru.

— (Razpisane) so učiteljske službe: Na jednorazrednici v Kotiči pri Litiji. Plača 400 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. V Šmartinu pri Litiji služba 4. učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. — Na dvorazrednici na Vačah služba 2. učitelja. Plača 400 gld. Prošnje do 15. marca.

Razne vesti.

* (Roparski napad na pismonošo.) Na Dunaji uprizoril je dne 1. t. m. 21letni brezposelni komptoirist Lavoslav Rosnowski po Francesconijevem receptu roparski napad na denarnega pismonošo Ivana Pavla Hagerja. Zlodejec nastanil se je dva dni preje v mali sobici pri zasobnici Korzakovi v ulicah Schönlatern h. št. 11, v I. nadstropji, blizu glavne pošte, pod izmišljenim imenom Henrik Meiksner, plačal baje stanarine za mesec marcij 11 gld. in na pošto oddal denarno pismo, napolnjeno s papirnimi odrezki, pod naslovom: „Gospod Henrik Meiksner, komptoirist, pri gospej Korzakovi, v ulicah Schönlatern h. št. 11, I. nadstropje. Vsebina: 65 gld. Dunaj.“ Napastnik nadleguje 1. t. m. zjutraj svojo gospodinjjo, da bi se peljala v Döbling po njegovo novo plesno obleko. Ko mu pa gospa prošnjo odločno odbije, prosi, da bi mu posodila kaj berila, na kar mu ta izroči knjigo: „Čudodelni misijonar“. Okolu devetih pride pismonoša in vpraša pred durmi stoječo gospo po Meiksnerji. Ta pokaže na stransko sobo, kjer je zločinec čital sveto knjigo. Ropar, podpisavši potrdilo, ustane, vrže paprike, pomešane s kemičnim strupom, pismonoši v obraz, skoči vanj, ga palne na zofo ter ga davi, bije in lomasti, da je groza. Napadeni pismonoša, močan mož, brani se krepko, upije: „Roparji, tatje!“ ter treščil roparja ob vogal mize, da mu takoj steče debela buška. V tem trenutku pa iz zaprte omare, kakor deux ex machina, skoči 19letni trgovski pomočnik Edmund Janowski in se zakadi z vso silo v pismonošo, kateri pa tudi družega napastnika z močnimi pestmi obdelava, kolikor mu še moči dopuščajo. Rosnowski, uvidevši, da pismonoše tudi oba roparja ne bosta premagala in zadavila, odpre duri, hiti venkaj, za ujim Janowski in za obema pismonošama Hager, na vse grlo kričeč: „Primate, primate, roparja!“ Ropot in krik privabi mnogo stanovalcev na hodnik, mej temi gospo Korzakovo in kupca Beneša, ki stanuje tudi pri tej gospodinjji. Občinstvo zgrabi takoj ubežna zločince in ju pelje nazaj v sobo, kjer najdejo še vsa, toda po sobi sem in tja razmetana denarna pisma. Redarji peljali so potem z izvoščekom prava učenca Francesconijeva na policijo, katera ju je že izročila deželnemu sodišču. Pismonoša imel je soboj v pismih 16.000 gld., nekateri Dunajski listi zatrjujejo, da celo 70–80.000 gld. Mlada zlodejca, rojena Dunajčana, sta že dlje časa snovala napad na pismonošo. Znana sta že iz ljudskih šol in sta hotela dobro a brez dela živeti ter sta vsled tega menjavala svoje službe dan na dan.

* (Usmrtenje.) Iz Kasela se dne 2. t. m. javlja: Razkošnega morilca Priorja iz Erlinghausena, ki je lansko leto na polji iz gole pohotnosti napal dve devojki in ju potem s škarpami umoril, usmrtil je danes zjutraj v Arnsbergu Berolinski rabelj Krauts.

* (Cirkus pogorel.) V Manchesteru pogorel je 26. m. m. kmalu po predstavi tamošnji, večinoma leseni cirkus, v kojem so gostovali Indijanci. Igralno osobe si je s silno težavo rešilo svoje golo življenje, a konje uničil je strašen požar skoro vse.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 2. marca.
 Na Dunaji: 85, 32, 58, 7, 37.
 V Gradci: 80, 14, 19, 17, 26.

Tujci:
 3. marca.
 Pri **Malič**: Elner z Dunaja. — Armuth iz Domboveca. — Obreza z Vrhnik. — Thun iz Kranja.
 Pri **Slonu**: Breuer z Dunaja. — Neuman iz Sesvete.
 Pri **južnem kolodvoru**: Petkovšek iz Godoviča.
 — Lach iz Podklostra. — Černe iz Ljubljane. — Jonke iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:
 1. marca: Apolonija Jevnikar, delavka, 24 let, Hradečkova vas št. 24, za jetiko.
 2. marca: Janez Jančar, kočjažev sin, 2 leti, Kravja dolina št. 1, za jetiko.
 3. marca: Jurij Frank, mlinar, 53 let, Poljanski nasip št. 50, za starostjo. — Reza Blumauer, šivilja, 33 let, Poljanski nasip št. 4, vsled sušice na mozgu.
 V deželni bolnici:
 28. februarja: Alfons Roth, čevljar, 40 let, za pri-sadom.
 1. marca: Franca Dolinar, gostija, 63 let, vsled vnetja prsne kože. — Jožefa Hribar, delavka, 18 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. marca	7. zjutraj	729.7 mm.	— 5.8° C	brezv.	megla	
	2. popol.	730.4 mm.	— 2.8° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.8 mm.	— 2.2° C	sl. vzh.	obl.	
3. marca	7. zjutraj	732.1 mm.	— 3.0° C	sl. vzh.	obl.	0.80 mm.
	2. popol.	732.0 mm.	— 1.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	733.7 mm.	— 2.2° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 1.7° in — 1.3°, za 3.6° in 3.4° pod normalom.

Dunajska borza
 dné 4. marca t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	šil.	dan.
Papirna renta	83.70	—	83.70
Srebrna renta	84.10	—	84.05
Zlata renta	111.45	—	111.45
5% marcna renta	99.75	—	99.70
Akcije narodne banke	886.—	—	886.—
Kreditne akcije	308.—	—	305.25
London	121.25	—	121.30
Srebro	—	—	—
Napol.	9.58	—	9.58
C. kr. cekini	5.68	—	5.68
Nemške marke	59.20	—	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	139 gld.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	102	20	—
Ogerska papirna renta 5%	94	40	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	50
Rudolfove srečke	10	22	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	134	10
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	236	—	—

Moške obleke,
 mej temi celo novi komadi, — in pa
 pravoslavne in druge knjige
 prodajo se po ugodnej ceni. — Emonska cesta
 h. št. 8 pri tleh na desno. (168—1)

Naznanilo.
 Rojstna hiša slavnega jezikoslovca Frana Levstika v Spodnjih Retjah pri Velikih Laščah je na prodaj. Prostovoljno jo proda lastnik vaščan Fran Tomšič. Ker ima omenjeni lastnik te hiše poleg nje še svojo posebno hišo, zato je dobrovoljen, prodati jo pod ugodnim pogojem.

Natakarica,
 ki more uložiti kavejo, vsprejme se v tukajšnje dobro obiskovane gostilnici. — Oglasi naj se v Müllerjevem Annoncen-Bureau. (163—2)

Prodaja domače perutnine.
 Z mlekom pitane štajerske kapune K gld. 1.10
 " " " " " " 1.—
 " " " " " " 1.—
 " " " " " " —.80
 " " " " " " —.95
 Nadalje perje od kapunov brez peruti " " —.20
 Velike gozdne jerebe . . . komad po " —.90
 Škarjence . . . " " " " 1.40
 razpošilja proti povzetju (99—10)

Josip Robitsch v Mariboru.
Sveži
pustni krofi
 dobé se vsak dan v
J. Förderl-ovi pekarni
 v Lingovih ulicah. (5-10)

Ne zameniti z Radgonsko.
Radenska kislá voda in kopališče.
 Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goríc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislci največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurju in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurju, pri zasliženjih, kadar se napravlja kislina v želodcu in črevesu, pri vreditu, kataris in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena poživljajoča pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šameča, žejo gaséča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-koto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kislá vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočine kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivale, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavniške prevlake so postajale vedno manjše ter končno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastoj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.
 V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

Učenca,
 starega 13—16 let, ki zna slovensko in nemško, vsprejmeta takoj v svojo špecerijsko in galanterijsko prodajalnico
 (154—4) **J. & G. Jelovšek na Vrhnikih.**

Išče se kristijanski drug (compagnon).
 Letni dohodek najmanj 4000 gld. za osobo vsako leto zajamčen. V stari že nad dvajset let obstoječi realitetni in hipotečni bureau na Dunaji, ki je na dobrem glasu zaradi razširjanja poslovanja in nadzorovanja vsprejme se kristijanski drug z ulogo 6—10.000 gld., ki se zavarujejo na posestvih. Osobno sodelovanje, pisanje, čitanje in računanje se zahteva. Reference in književni izkazi so na razpolaganje. Direktna vprašanja pošiljajo naj se z naslovom: „Franz Kubisch 4000“ poste restante Wieden, Wien. (167—1)

Nič več mokre noge ali trdo usnje!
 To doseže le **I. Bendiksu iz Št. Valentina**
 c. kr. privilegovana nepremočljiva
hranilna mast za usnje,
 potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld., 1/4 škatlje 50 kr., 1/2 škatlje 25 kr., 3/4 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**
hranilna tinktura za usnje,
 ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih mornarije; v Ljubljani pri gg. Schusnig-u & Weber-ju in A. Krisper-ju. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za ponudbe v razprodajanje, kjer se ni založb.

Odlikovano: v Londonu, Parizu (v Italiji), Budimpešti, Košicah, Pragi, Taboru, Černovicah itd. itd.

Pozornosti vredno za trgovce!
 Ponujam za postni čas svoj
I^a Liptovski jesenski ovčji sir
 v lesenih škatljah po 10 do 70 K. — 100 K gld. 50.— do gld. 52.—. — Pri 100 K 10% tara, netto cassa, od Liptó-Rosenberg. — Nadalje
 1 poštna škatlja
I^a Liptovskega jesenskega ovčjega sira
 gld. 2.94.
 1 poštna škatlja
I^a Lipt. karpatskega surovega masla
 gld. 4.40.
 brez stroškov na vsako poštno postajo. — Priporočujoč se za mnoge naročbe z veseloštevom
Prva Liptovska parna sirarija PETER MAKOVICKY,
 (122—5) Liptó-Rosenberg, Gor. Ogersko.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.
Kdor
 želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo
narejene obleke.
Davorin Poveraj v Gorici,
 na Travniku, nasproti vojašnici.
 Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po posteni ceni.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.